

Dzīvo Dziedi Dziedē

3x3 Gaŗezerā avīze #1

2023.g. 9. augustā

Sveiki 3x3nieki!

Priecājamies atkal
tikties 3x3
nometnē. Mūsu
sirdis silst redzot kā
nometnes
dalībnieku skaits
šogad pieaudzis.

Priecājamies redzēt nometnotāju pulkā
senos draugus, kā arī esam jau
iepazinušies ar jaunpienācējiem.

Šogad nometnes tēma ir dziedāšana
dziedināšana. Dziedam daudz, dziedāsim vēl
vairāk. Šajā nometnē skan dažādas dziesmas,

cerams, ka ik katrs
varēs atrast,
izdziedāt vai
sadzirdēt dziesmas
savai dvēselei!

Milzu paldies
ieviržu vadītājiem
un visiem vadības

loka palīgiem par jūsu atbalstu, darbu,
laiku un pielikto roku! Mēs paši veidojam
savu nometni, tā ir mūsu visu sirdsdarbs.

Dziedi! Dzīvo! Dziedē!

Maija, Daiga un Māra.

P.S. Šī jau ir 43. 3x3 nometne Gaŗezerā
bez pārtraukuma, kaut divus gadus tā
bija jānotur neklātienē sakarā ar
Covid.

MAIJA ZAESKA:

MANS LATVISKAIS PIEDZĪVOJUMS

Viena no Garezera 3x3 rīkotājām ir Maija Zaeska, kura šogad nometni rīko kopā ar Māru Lindi un Daigu Rūtiņu. Tā kā Maijai šajā ziņā ir vislielākā pieredze, tad nometnes avīze uz sarunu aicināja tieši viņu.

Vai esi saskaitījusi, cik 3x3 nometnes Tu Garezerā esi rīkojusi?

Tiešām nekad neesmu skaitījusi, man šķiet, ka vismaz 15. Varbūt ir vairāk, bet es tiešām neesmu skaitījusi.

Kāpēc Tu to dari?

Es biju skolotāja, un nu jau 23 gadus esmu pensijā. Taču esmu ieradusi vienmēr ko rīkot un būt atbildīga par kaut ko. Man interesē latviskās lietas. Esmu precējusies ar amerikāni, kurš tiešām *nemaisās* manās darīšanās, un šis ir mans latviskais piedzīvojums. Man tas ir vajadzīgs, tāpēc to daru.

Man patīk būt kopā ar citiem latviešiem, kuriem ir līdzīgi. Te ir daudz māšu no jauktajām laulībām - viņas atbrauc ar bērniem, bet tēvi paliek mājās. Tā ir viena no trimdas realitātēm. Šajās ģimenēs bērni vēl runā latviski un viņiem patīk te braukt, būt 3x3 latviskajā vidē.

Vai Tu redzi, kā šie bērni izaug - veidojas par latviešiem?

Jā, tas notiek. Piemēram, runājot par manu meitu Amandu un Elgas Pones meitu Zintu... Abas stāsta, ka viņām tas latviskais *piesītās*, kad viņām bija 10 un 12 gadi - tepat Saulgriežu virtuvē, kad viņas sēdēja vakara nīkšanā, kur

visi

dziedāja.

Un es tagad to pašu redzu viņu bērniem - viņi savā 12, 13 un 16 gadu vecumā sēž nīkšanā un, ja prot dziesmu,

tad dzied līdzi. Viņiem tā lieta sāk interesēt.

Garezera 3x3 nometnē atgriežas arī jaunieši, kuri kā te bijuši kopā ar vecākiem vai vecvecākiem, taču studiju laikā attālinājušies. Taču, kad viņi izveido ģimeni un pašiem piedzimst bērni, tad viņiem latviskais atkal kļūst svarīgs, jo tad ir, kam dot tālāk.

Nometnes vadmotīvs ir - dziesma. Ko Tev pašai nozīmē dziesma un dziedāšana?

Man mūzika ir ļoti svarīga. Tā tiešām dziedina. Un man patīk ne tikai latviešu tautas dziesmas, bet arī cita veida mūzika.

Ko Tu novēlētu šī gada 3x3-niekiem?

Draudzību. Lai viņi aiziet mājās laimīgi par to, ka kaut ko jaunu ir ieguvuši un iemācījušies! Un jaunas draudzības atraduši! Un arī vecās draudzības... Mēs jau manām, ka daži te ir atbraukuši, lai satiktu vecos draugus. Tas ir ļoti svarīgi. Man šķiet, ka jau pirmajā dienā var manīt, ka cilvēki ir laimīgi.

IEPAZĪŠANĀS

Pelēks lietus plīkšķ visu dienu. Taču par to nekas - satikšanās priekā plīkšķ arī bučas uz 3x3-nieku vaigiem.

Kad kovidā testi pārbaudīti un visi nometnotāji pierēģistrējušies, var sākties iepazīšanās vakars. To, skanot aplausiem, vada pieredzējusi 3x3-niece Ieva S Johnson, kura savā uzrunā uzsver, ka šī nometne veicina latviešu kopību, stiprina ģimenes; paplašina latviskās zināšanas un sekmē draudzības, minot, ka tieši 3x3 nometnē iegūtās draudzības viņas pašas dzīvē ir bijušas ļoti nozīmīgas.

Iepazīšanās vakarā bija gan drošības instrukcijas, gan citi labi padomi, kurus ievērojot, nometne solās ritēt raiti. Taču viss nebija nemaz tik vienkārši - Zinta Pone un Lilita Matisone dziedāja latviešu

tautas dziesmu pantus, pēc kuriem 3x3-niekiem vajadzēja uzminēt, kura ievirze ar to domāta. Tad priekšā nāca ievirzes vadītājs un stāstīju par savu ievirzi.

Vispopulārākā iepazīšanās vakarā bija kokgriešanas ievirze, kuru 3x3-nieki daudzkārt jau ar humoru minēja pēc dziesmām: "Ai, galdiņi"; "Krauklīt's sēž ozolā"; "Aiz kalniņa dūmi kūp" un "Cērtat, brāļi, ko cirzdami, uzcērtiet man istabiņ".

Iepazīšanās vakars noslēdzās ar Vakardziesmu un varenu nīkšanu. Taču galvenais - visi beidzot bija iepazīnušies!

DACE VEINBERGA: VAI MĒS VIENMĒR SAPROTAM, KO DZIEDAM?

Pie Daces Veinbergas uz latviešu folkloras ievirzi sapulcējies krietns pulks 3x3-nieku. Katrs stāsta par savu pieredzi folklorā. Un pieredze ir dažāda - viens teic, ka pieredze ir nulle kvadrātā, jo latviešu skolā nav iets nevienu dienu. Citam atkal dzīvot latvietībā iemācījuši vecāki, vēl citam latvietības uzturēšanai palīdzējusi laulība ar latvieti. Un vēl daudziem citiem latvietības starta šāviens ir tieši Garezera 3x3 nometne.

Skan arī stāsti par nepārejošo trimdas sajūtu, ka sēž starp diviem krēsliem, kur uz viena krēsla ir amerikāņu, bet uz otra - latviešu dzīve; taču ne pie vienas kultūras īsti nepiederi. Un tad rodas jautājums - kas es īsti esmu?

Ievirzes vadītāja Dace Veinberga uzsver, ka zināšanas nav tas pats kas izglītība. Piemēram, viņas folkloras izpratnes veidošanā ļoti liela nozīme ir bijusi valodniekam, folkloristam un mūziķim Austrim Grasim, kura aizraujošās 3x3

lekcijas viņa gadu desmitiem klausījusies ar lielu interesi.

Viņa teic, ka dainas nav abstraktas, tās ir pilnas ar zināšanām un metaforām par dzīvi, un jautā - vai mēs vienmēr saprotam to, ko dziedam? Savā ievirzē viņa ar dalībniekiem pēta un pārrunā, ko īsti stāsta tautas dziesmu teksti.

Viena no tām ir "Rīga dimd": māsai ir pulka brāļu, bet kur tad ir viņas tēvs? Izskatās, ka divas kalēju ģimenes ir saprecējušās. Var rasties arī jautājums - vai viņi Rīgā dzīvoja Kalēju ielā? Šī dziesma ir īsts vēstījums par dzīvi senatnē. Tāpat dziesmā "Sijā auzas, tautu meita" vārdi -Stundu stāvu domādama... - vai zemniekam bija pulkstenis?

Dace teic, ka ievirzē gribētu arī pievērsties dzīvesstāstiem, jo it kā visi ir pazīstami - kopā daudzkārt dziedāts un runāts, taču īstenībā, ko mēs viens par otru zinām? Dace Veinberga aicina apzināties, ka šie dzīvestāsti ir ārkārtīgi vērtīgi.

INGUNA BAUERE: PAR PIEBALGU, LATVIJU UN LATVIEŠU LITERATŪRU

Kā lai šonakt vienaldzīgi klusē... Dziesma par Vecpiebalgas ūdensrozēm skaisti izvijas pa Liepu mājas durvīm. 3x3-nieki sasēduši sāns pie sāna - ja kāds vēl nāktu klāt, gandrīz nemaz vairs nepietiktu vietas. Jūs domājat, ka tā ir kāda latviešu ziņģu ievirze? - Nē, taču! - Latvijas viešņa, rakstniece, daudzu vēsturisku romānu autore Inguna Bauere vada ievirzi par literatūru, jo nu jau vairāk nekā 40 gadus dzīvo Vecpiebalgā, kaut arī pati nāk no Liepājas.

Piebalga ir skaistākais un bagātākais Latvijas kultūrvēsturiskais novads - uzsver rakstniece, stāstot par Piebalgas senatni. Tāpēc arī visa literatūras ievirze ir veltīta tieši Piebalgai. Un telpā sēdošie tik smeļ par Ingunas stāstījumu, kas bagātīgi ilustrēts ar žestiem, dzīvu mīmiku un jokiem.

Viņa citē latviešu rakstniecības klasiskus, kuri ir izteikušies par Piebalgas skaistumu. Un turpina par savu pieredzi, rakstot par Kārļa Skalbes sievu Lizeti Skalbi. Inguna Bauere stāsta arī par sevi, piemēram, par to, kā iesniegusi publicēšanai savu pirmo manuskriptu 2004. gadā. Un, kad iznākusi grāmata, tad: Es viņu ostīju, glāstīju un mīloju - joko rakstniece. Un 3x3-niekiem arī jāsmējas.

Savā 3x3 ievirzē Inguna stāsta par vēsturisko romānu tapšanu un romāniem, kas veltīti piebaldzēniem. Viņa atradusi arī aprakstu par senu un bēdīgu gadījumu, par kuru visiem tāpat ir lieli smieki - 1879. gadā nomiris piebaldzēns, ārsts, jaunlatvietis un sabiedriskais darbinieks Jānis Andžs Jurjāns, un visi pēkšņi attapušies, ka ievērojamais

novadnieks nav iemūžināts nevienā bildē. Tad nu veduši zārku ar svarīgo vīru pie fotogrāfa, kur tad viņa galva atstutēta pret paša roku un skapi, un šādā domīgā pozā viņš arī iemūžināts. Tad varēja netaiķi likt atpakaļ zārkā un vest uz kapiem, lai noturētu bērnu godus. Tā šī joprojām ir vienīgā Jāņa Andža Jurjāna fotogrāfija, kas saglabājusies.

Par Amerikas latviešu 3x3 klausītājiem Ingunai Bauerei ir ko teikt. - Ļoti atsaucīgi, es jau pēc acīm redzu, ka visi klausās! Un tas tiešām nav viegli, nosēdēt ievirzē pusotru stundu. Apzinos arī, ka pati ļoti ātri runāju, tādēļ varbūt tautiešiem manis teikto ir grūtāk uztvert. Man pie tā ir jāpiedomā. Jā, Amerikas latviešu publika man patīk, tā ir ļoti mīlīga. Ceru, ka ar savu stāstījumu viņiem radīšu interesi, un tad viņi lasīs Latvijas literatūru.

Kādu viņa ieraudzīja Latviešu centru Garžeru? - Brīnišķīgi skaista daba, lielle ozoli... - priecājas rakstniece. - Esmu ļoti pārsteigta, ka Garžera apvidus, sākot jau no Čikāgas, izskatās ļoti latvisks. Ārā pat grādi ir tādi paši kā Latvijā.

Dzīvot Latvijā ir Dieva izredzētība. Domāt latviski. Un rakstīt latviski. Tiem, kuri vēlas lasīt latviski - uzsver Inguna Bauere.

GUDRĪŠU SPĒLE

Neticami, cik skaļš var būt šāds intelektuāls vakars, kur izvērtē dalībnieku zināšanas.

Jautājumus izmeklēja un vakaru vadīja Ingrīda Erdmane. Viņai talkā nāca Vanna Baltā (arī pazīstama kā Zinta Pone), kas, tērpta skaistā garā kleitā, skaitīja punktus un uzņēma laiku. Vakara mērķis bija lai mēs visi ko iemācītos, labāk iepazītos savā starpā (kas zin vairāk vai mazāk nopietnus faktus) un kartīgi izsmietos.

Komandas sevi nodēvēja par: Izskatās Gudri, Delveri, Jā un Nē, Mums Jau Ir, un jauniešu galds - par Durakiem. Pēc katras pareizās atbildes bija skaļa sajūsma no uzvarētāju galda, jauniešiem bija sevišķi varens uzvaras sauciens. Rezultāti beigās bija ļoti vienlīdzīgi, bet pirmo vietu tomēr ieguva Jā un Nē komanda.

Daži jautājumi bija tīri viegli, ko daudzi varēja

atbildēt, bet bija jautājumi ko neviens nevarēja atbildēt. Dažos jautājumos bija jāizvēlās no četrām iespējām. Tur tikai vienai

grupai bija iespēja atbildēt un tā neuzminēja, ka Rūjiena vistālāk ziemeļos un pirmais iekšzemes vilciens 1861 no Rīgas un Daugavpili.

Lielu prieku sagādāja jauniešu spējas. Varam pateikties Sveika Latvija pieredzei un latviešu skolu un nometņu darbam.

SPURU ATIS:**KĀDI VĀRDI, TĀDI UZSKATI**

Galdi salikti aplī, ievirzes dalībnieki saņēmuši lielas klades, kurās kaut ko pierakstīt... tā savu ievirzi: Kādi vārdi, tādi uzskati - iesāk Spuru Atis.

Viņš aicina ikvienu dalībnieku rakstīt par kādu konkrētu gadījumu, ko viņš personīgi pieredzējis, un paraudzīties uz to no trim skatpunktiem. Pirmais - pesimistiskais. Otrs - objektīvs notikuma skatījums, kurš bez sajūtām runā tikai par faktiem. Savukārt trešais - pozitīvais skats: ko no šī gadījuma varam mācīties nākotnei.

Spuru Atis uzsver, ka ļoti nozīmīgi ir iepauzēt, spēt atkāpties no notikuma, pirms mēs reaģējam. Un te

laiku neliek mieru un *grauž*, ir iespēja, ka tas nozīmē, ka manī pašā ir kāda brūce, kas jāsadziedē vai jāpiedod; jo tieši tas ir iemesls, kāpēc par sacīto man visu laiku jādomā - stāsta Atis.

Grupās diskusijās radās padoms - vienmēr lietot pareizos vārdus, piemēram - mums ir *iespēja kaut ko darīt*, nevis -mums *noteikti tas ir jādara*. Tas klausītājam pret darāmo rada pavisam citu attieksmi.

Pie Ata uz ievirzi nāk tiešām ieinteresēti 3x3-nieki, kuri vēlas iedziļināties sevī, saprast iemeslus tai vai citai psiholoģiskai reakcijai un to, kā labāk sarunāties ar citiem. Viņi tiešām ir priecīgi par šo iespēju!

sākas dzīvas dalībnieku diskusijas, cik viegli vai grūti ir to piepildīt, piemēram, kontrolēt apvainojumu - vai negatīvo domu kultivēt, vai *spļaut ārā* un radīt citu domu. Te ļoti var palīdzēt arī lēnāka elpošana un runāšana.

Svarīgi, kā mēs lietojam vārdus *-un* un *-bet*. Atis skaidro: ja runājam kaut ko labu un, turpinot domu, pasakām *-bet*, tad šai pašā mirklī esam uzcēluši sienu starp sevi un savu vēlmi vai mērķi. Taču, ja, domu turpinot, sakām *-un*, tad tas vienkārši ir kaut kas cits, ko ņemt vērā. Un tad mēs sarunai esam radījuši pavisam citas beigas.

Savukārt, ja kāds pasaka ko tādu, kas man visu

AUSTRIS GRASIS: KAM TICĒJA SENĀIS LATVIETIS? DIEVI PĒC SAVA ĢĪMJA UN LĪDZĪBAS

Trāķiešu dieviem ir zilas acis un sarkani mati, bet ēģiptiešu dieviem - tumša āda un plakani deguni. Taču, ja lauvām vai vēršiem būtu dievi, tad tie būtu lauvas vai vērši - sengrieķu filozofa un dzejnieka Ksenofanes 6. gadsimtā pirms Kristus teikto citē valodnieks un folklorists, 3x3 lektors ar daudzu gadu desmitu pieredzi visā pasaulē Austris Grasis. Viņš pārpildītā lekciju telpā vada ievirzi par mitoloģiju: Kam ticēja senie latvieši?

Jāni un svinam saules kultu; svētku nosaukums ir -Jāņi, bet saturs ir saule.

Savukārt mākslinieks Ernests Brastiņš, veidojot latviešu reliģiju dievturību, mūsu pirmskristīgo mitoloģiju ir vienkāršojis - uzsver Austris. - Viņam visi katoļu svētie kļuva par senlatviešu Dieva

dēliem - Jāni, Miķeli, Mārtiņu u.c.

Uz jautājumu - kam tad viņi ticēja, Austris atbild - nezinu, jo vispirms jāvienojas, ko mēs saprotam ar jēdzienu -senie latvieši un cik sen atpakaļ savā pētniecībā mēs gribam iet? Austris Grasis šo tematu apskata un skaidro, balstoties jaunākajās zinātniskajās atziņās par latviešu mitoloģiju, un parāda, ka daudzi it kā vispār pieņemtie stereotipi ir balstīti vēlmju domāšanā.

Atgriežoties pie sākumā teiktā, viņš skaidro, ka katra tauta savu reliģiju ir veidojusi pēc sava ģimja un līdzības. Tā latviešu Dieviņš izskatās pēc zemnieka, kurš kopj savu sētu.

Austris stāsta, ka pirmās liecības par latviešu seno pasaules uzskatu ir vākuši galvenokārt svešautieši - mācītāji un citi pētnieki, latviešu tradīcijas skaidrojot no sava viedokļa, bieži vien šīs tradīcijas pilnīgi neizprotot, tā saistībā ar latviešu mitoloģiju dažkārt runājot pat par elles izdzimumiem. Taču galvenais avots, kas stāsta par to, kas ir latviešu pirmskristīgā reliģija, ir mūsu tautas dziesmas.

Nenoliedzami, ka latviešu svarīgākie svētki ir Jāņi - teic Austris Grasis. Par to liecina fakts, ka salīdzinājumā ar citiem gadskārtu svētkiem tieši Jāņu dziesmu ar milzīgu atstatumu ir visvairāk. Jāņos mēs daudzinām

Visu šo nedēļu Austris Grasis sniegs pārskatu - kādi ir latviešu priekšstati par augstākām būtnēm. Viņš stāstīs par Debesu sētu - tā saucamajiem astrālajiem dieviem: Dievu kā personificēto debesi, ko pārņēma kristīgie misionāri, pielīdzinot viņu kristīgajam Dievam; par Sauli; Pērkonu un Mēnesi. Būs sadaļa par Dieva dēliem, Saules meitām, Ausekli utt, kā arī likteņdievībām - Laimu, Dēklu, Kārtu un Māru. Austris stāstīs par daudzajām mātēm, par dzīvi un nāvi, kā arī par mājas un lauku gariem.

Par to, ka ievirze uzrunā klausītājus, liecina daudzie dalībnieku jautājumi un garās diskusijas pēc tam, kad ievirze jau ir beigusies.

VAKARA VIESIS AUSTRIS GRASIS PAR PASAULES LATVIEŠU MŪZIKAS CENTRU VIENOTI MŪZIKĀ

Esam sapratuši, ka tā ir milzīga problēma - latviešu diasporas pārstāvjiem dažādās pasaules valstīs nav nevienas vietas, kur uzglabāt nošu krājumus, vinila plates, magnetofona lentes un kasetes, kā arī citus vērtīgus materiālus, ko pēc sevis ir atstājuši vai vēl atstās ārpus dzimtenes mītošie un strādājošie mūziķi - stāsta Austris Grasis, kurš ir arī starp biedrības Vienoti mūzikā dibinātājiem un ir tās valdes loceklis.

Lai saglabātu pasaulē izklīdušo latviešu radītās mūzikas vērtības, 2022. gada nogalē Latvijā - Ozolmuižā, Brīvzemnieku pagastā, Limbažu novadā, izveidota biedrība, kuras mērķis ir radīt pasaules latviešu mūzikas krātuvi, kur apkopos, uzglabās un iespēju robežās arī digitalizēs tautiešu radīto mūzikas kultūrvēsturisko mantojumu, kas tapis pēdējā gadsimta laikā.

Mūzikas pētniekiem Ozolmuižā būs iespēja piekļūt šiem materiāliem, tos sistematizēt,

arhivēt un digitalizēt, lai padarītu tos kaut daļēji un attālināti pieejamus interesentiem visā pasaulē, tostarp arī jaunajai latviešu mūziķu paaudzei, kas šobrīd dzīvo un turpina strādāt ārpus Latvijas.

Biedrību atbalsta Limbažu novada pašvaldība; tiek rakstīti projekti, lai piesaistītu Eiropas finansējumu. Taču darbi jau notiek - brīvprātīgie strādā pie pils remonta, uz Ozolmuižu daļēji ir pārvesta Austris Graša bibliotēka, kuru veido aptuveni 30 000 grāmatu, utt.

Šovasar pilī jau sarīkots Latvijas mūzikas skolu konkurss, vērienīgs koncerts ar diasporas mūzikas grupu piedalīšanos netālajā Salacgrīvā, kā arī divas muzikālas bērnu nometnes.

Darbs turpinās! Veidosim mājas pasaules latviešu mūzikai! Saziņai: Info@vienotimuzika.lv

LATVISKĀS VIRTUVES IEVIRZE

Latvisko virtuves ievirzi ņogad vada Anita Greenband. Izrādās, ka viņai virtuves māksla izveidojusies samērā nesen, kad aizvākusies uz Kaliforniju un sadraudzējusies ar kaimiņieni, kas izrādījusies latviete un varena saimniece.

Ievirzes dalībniecēm prasīja, ko tās iemācījās.

Ka pīrāgiem (pirms cepšanas) virsū var smērēt:

- Ūdeni
- (Melno) tēju
- Olu dzeltenumu ar ūdeni
- Cukuru
- Auzas pienu
- Sūkalas no Jāņu siera

Latviskā virtuve jau ir izgatavojusi Jāņu sieru, pīrāģus, un Aleksandra kūku. Dalībnieces ne tikai mācās gatavot tradicionālos latviskos ēdienus, bet eksperimentē un veido variantus.

Piemēram Aleksandra kūkai izmēģinādamas dažādus ievārījumus pildījumam.

KŪPINĀŠANA

Lauris Roŗkalns uzsāka kūpināšanu netīšām. Viņš bija solījis stori (sturgeon) ģimenei uz Ziemassvētkiem, bet izrādījās, ka to zivi decembrī nevarēja vairs dabūt. Beidzot kautkur dabūjis saldētu, bet lai tā labāk garšotu, izdomājis to kūpināt, un līdz ar to sākās nodarbošanās ar dažādu ēdienu kūpināšanu. Lauris atveda savus kūpinātos gardumus uz 3x3, un citi lūdza, lai viņš parāda savu māku. Pāris gadus vēlāk, to pieņēma kā oficiālu ievirzi 3x3 Gaŗezerā.

Izrādās, ka var kūpināt ne tikai gaļu, bet daudz ko citu, arī saknes, sierus un pat garšvielas. ņonedēļ jau kūpinātas smalkās garneles, sieri, Indijas rieksti(cashews), kāpostu ņķeles ar sīpola ņķelēm, un samalta paprika. Vēl kūpinās samaltos piparus un sāli, citus sierus, sasmalcinātus kartupeļus un arī gaļas.

BĒRNI

Šogad 3x3 nometnē sanākuši 15 pusreizpusnieki, kas ir gados no 6 līdz 12 gadiem un divi forši brālīši mazlācīši, ko ar lielāko prieku no rītiem pieskata Daiga Rūtiņa.

Pusreizpusniekus no rīta nodarbina Sandija Linde, Reinis Šveikovskis un Rūta Kanteruka. Te spēlē spēles, ar pirkstiem tamborē čūskas, pūš stabules, veido māla podus, utt. Pēcpusdienā lielākā daļa dodas uz pludmali, kur tos pieskata Līva Kalve, Ilga Rūtiņa, Laima Jātniece, Modris D'Aoust un Lauma Meža. Dzīvības sardzē ir Māra Knochā. Daži pusreizpusnieki piedalās citās 3x3 ievirzēs, piemēram mākslā un rotkalšanā.

Nīkŗanas dziesmu grāmata tīmeklī

Pagājuŗā gadā Ilga Rūtiŗa salika kopā Tēŗvetes 3x3 (Māras Lindes sakopotu), Sudrabavota un 2x2 dziesmu grāmatas zem viena QR koda. Tā var ātri tikt pie latvieŗu dziesmu vārdiem un melodijām. Izmēģiniet paŗi! Lietojiet ŗeit redzamo QR kodu.

**Visām 3x3 nometnēm
ir kopēja mājas lapa—
www.3x3.lv**

**3x3 pateicas par ziedojumiem!
Kopā no indivīdiem \$1665**

Irēne Balka
Ilze Bēŗziŗa
Līga Gonzalez
Daiga Ŧimene
Austra & Valdis Liepa
Anda Prātiŗa
Inta Rūtiŗa
Līga Schubach
Māra Vārpa
Ivars Zemmels
Ivars Zuŗēvics

**Seviŗki pateicamies Latvijas
Republikas Kultūŗas ministrijai
par 3x3 nometnes atbalstu
āŗzemēs.**

Kultūŗas ministriŗa

Rakstu autores (ja nav atzīmēts citādi): Ieva Freinberga (garie), Maira Bundŗa (īsie)
Redakciŗa: Maira Bundŗa, Ieva Freinberga, Sams Knoch
Foto: Ieva Freinberga, Sams Knoch, Māra Linde, Sandiŗa Linde, Lilita Matisone, Daiga Rūtiŗa, Maiŗa Strauta
Galvas fotogrāfiŗa: Rūta Kanteruka

